

Virksomhed, vil kunne blive saa betydelig, at der muligvis kan være Anledning til at gaa lavere med Betalingen og s. Ets. sætte den til 5 pCt. Men dette er noget, som først Erfaringen vil kunne vise, det er kun en Betragtning, som jeg henstiller til den ærede Indenrigsministers Overvejelse. Der næst paalægges man Forhryringsagenten, at han skal sørge for, at Manden møder om Bord i Skibet til rette Tid og paa rette Sted for at tiltræde sin Tjeneste; hvis Agenten forsømmer dette, har han ikke noget Krav paa Skibet for Betalingen. — De sidste Vædringsforslag, under Nr. 8 og 9, vedrøre Spørgsmaalet om den Godtgørelse, der skal gives de Mønstringsbestyrere uden for København, som hidtil have oppebaaret Erstatning for det Indtægtstab, som er foranlediget ved Bestemmelserne i Loven af 12te Maj 1871. Man har fundet det rigtig, naar man nu fikserer denne Erstatning til Gennemsnitsbeløbet for de sidste 5 Aar, da udtryffeligt at udtale, at dette kun gælder, saa længe de nuværende Mønstringsbestyrere forblive i deres Embeder, og at der i Tilfælde af Embedsledighed vil være at træffe nærmere Bestemmelse paa Finansloven.

Fra et Mindretal er der i Udvalget blevet fremstillet Forslag om at oprette et Statsforhryringskontor i Stedet for at overlade Forhryringsvirksomheden til private. Dette har imidlertid ikke fundet Tilslutning i Udvalget, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke saa stor Tiltro til, at Statskontorer ville kunne virke tilfredsstillende paa det Omraade, her er Tale om, ikke saa stor Tiltro, at der for mig har været nogen Grund til at søge at bringe dette Omraade ind under Statens Bestyrelse. Det synes mig tvivlsomt, at Forhryringsvæsenet vil under den private Virksomhed være lige saa betryggende ordnet, og jeg tror, at naar man, i Stedet for at have et enkelt Kontor, har flere, som under privat Bestyrelse konkurrerer indbyrdes, har man i Virkeligheden langt større Garanti for, at de hysesøgende ville blive vel betjente, end naar man kun har et enkelt Statskontor, der mundaagelig vilde blive mere eller mindre bureaukratisk i sin Maade at arbejde paa og optræde paa over for de hysesøgende. — Til Slutning skal jeg tilføje, at der inden 3dje Behandling rimeligvis vil blive en Del Tilføjelser at foretage til dette Forslag, Tilføjelser, som staa i Forbindelse med den øvrige Række af Love, vedrørende Søvæsenet, som for Tiden ere under Behandling her i Tinget. Jeg nævner kun dette for at forbeholde Udvalget

at fremkomme med saadanne Vædringer, om det maatte vise sig fornødent.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Vædringsforslag og Forslaget i dets Helhed til Tingets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Jungerslev):

Der er kun to af de af det ærede Udvalg stillede Forslag, som give mig Anledning til at tage lidt Afstand fra det, de ærede Herrer have foreslaaet. For alle de andre Bestemmelser Vedkommende kunde der nok være et eller andet at udtale, men jeg anser det ikke for at være af videre Betydning at gøre det, da jeg ikke skal modsætte mig nogen af dem. Kun vil jeg sige, at den ærede Ordfører (C. Hage) har ganske Ret i, at den nu under Behandling værende Sølov, saaledes som den efter al Rimelighed kommer til at se ud, vil foranledige, at der maa ske nogle Forandringer i denne Lov, fordi visse Bestemmelser i Loven af 12te Maj 1871 opheves. Jeg anser det for det retteste at gøre opmærksom paa dette Forhold, og jeg skal tilføje det ærede Udvalg de efter min Formening fornødne Vædringer for at tilvebringe denne Overensstemmelse, saa snart det er mig muligt. De to Bestemmelser, jeg ønskede at udtale mig om, ere de Punkter, som ogsaa den ærede Ordfører har dvælet ved, nemlig Bestemmelsen om, at Forhryringsagenten ikke maa være beværtningsdrivende, og Forhryringsvæsenet ikke drives sammen med Beværtningsnæringen. Det er den ene. Jeg er ganske enig i, at Beværtningsnæring i egentlig Forstand ikke bør kunne drives sammen med Forhryringsvirksomhed eller paa et Sted, hvor denne foregaar, men jeg er ikke saa sikker paa, at det ikke skulde være rigtig at tilstede Afholdsbeværtning, det vil sige indrette Forholdet saaledes, at det blev muligt paa det Sted, hvor Agenten har sin Virksomhed, at beværte de paagældende paa en saadan uskyldig Maade i Stedet for at henvise dem til Beværtningssteder, der sikkert ville blive etablerede lige ved Siden af. Det vilde være særdeles ønskeligt, forekommer det mig, hvis det kunde tænkes indrettet saaledes, som det, saa vidt mig bekendt, er indrettet andetsteds, at Agenten kunde komme til at samvirke med et solidt og godt Sømandshjem, og i saa Fald vilde det være ubeldigt at drage de vedkommende ud af det Sted, hvor de bo, og maaste hen paa Værtshuse i Stedet for at holde dem paa det Sted, hvor Forhryringsvirksomheden drives. Jeg tror altsaa, at det vilde være heldigt og i Sømandenes Interesse, om Afholdsbeværtninger kunde blive tilladte. Den anden